

Бібліографічний опис:

[Від редакції] (2023) Життя, віддане науці. *Народна творчість та етнологія*, 4 (400), 5–6.

[Editorial] (2023) A Life Dedicated to Science. *Folk Art and Ethnology*, 4 (400), 5–6.

© Видавництво ІМФЕ ім. М. Т. Рильського НАН України, 2023. Опубліковано на умовах відкритого доступу за ліцензією CC BY-NC-ND (<https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/>)

ЖИТТЯ, ВІДДАНЕ НАУЦІ

7 жовтня 2023 року знаменний ювілей відзначає **Дмитро Власович Степовик** – високоповажний в Україні та за її межами вчений, професор, доктор трьох наукових ступенів (з філософії, мистецтвознавства, теології), член-кореспондент НАН України, академік АН вищої школи України.

Понад пів століття доля Дмитра Власовича пов'язана з Інститутом мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. М. Т. Рильського НАН України, де ювіляр навчався в аспірантурі, захистив кандидатську дисертацію, працював на посадах молодшого, старшого наукового співробітника, очолював окремий підрозділ. Нині Дмитро Власович – провідний науковий співробітник відділу образотворчого та декоративно-прикладного мистецтв Інституту.

Науковий доробок Д. Степовика охоплює близько 40 книг та понад 500 статей, які присвячені історії образотворчого мистецтва, проблемам художніх стилів, культурних взаємозв'язків, творчості митців української діаспори. У тоталітарні часи радянського атеїзму вчений своїми працями започаткував в Інституті новий напрям – дослідження сакрального християнського мистецтва. Серед значущих видань Д. Степовика, що висвітлюють історію української гравюри, – «Олександр Тарасевич: становлення української школи гравюри на металі» (1975), «Українська графіка XVI–XVIII століть: еволюція образної системи» (1982), «Леонтій Тарасевич і українське мистецтво бароко» (1986), «Іван Щирський: поетичний образ в українській бароковій гравюрі» (1988).

Низка глибоких досліджень ученого присвячена іконопису – «Іконологія й іконографія» (2003), «Українська ікона: іконотворчий досвід діаспори» (2003), «Історія української ікони X–XX століть» (1996, 2004, 2008), «Мистецтво ікони: Рим, Візантія, Україна» (2008).

Серед багатогранних наукових інтересів Д. Степовика – зв'язки українського мистецтва з візантійським і слов'янсько-балканським, зокрема болгарським, – «Українсько-болгарські мистецькі зв'язки» (1975), «Болгарське образотворче мистецтво: 1878–1978», «Сучасне образотворче мистецтво Болгарії: шляхи і тенденції розвитку в післявоєнний період» (обидві – 1978 р.).

У своїх численних подорожах Західною Європою та Америкою Дмитро Власович зустрічався зі знайомими митцями української діаспори. З часом ці знакові знайомства посприяли створенню цілої низки видань про життя і творчість митців діаспори – скульпторів Михайла Черешньовського, Михайла Паращука, Лео Мола, художників Якова Гніздовського, Василя Лопати, когорта талановитих іконописців.

Важлива сторінка творчої біографії Д. Степовика – викладацька робота як професора візантології та історії християнського мистецтва, а також як завідувача кафедри філософії Київської православної богословської академії УПЦ КП. Упродовж багатьох років учений читав курси лекцій з історії українського мистецтва і культури в наукових установах та університетах Болгарії, Польщі, Канади, США, Італії, Великої Британії, Німеччини, Франції. Дмитро Власович виховав, підтримав та підготував чимало молодих обдарованих науковців – 15 кандидатів мистецтвознавства, 12 кандидатів і магістрів богословських наук, 5 магістрів і докторів філософії.

Д. Степовик знаний як неперевершений радіо- і телекоментатор численних релігійних програм, які несуть широкому загалу світло християнських цінностей. Протягом багатьох років звучить слово вченого під час святочних богослужінь з Володимирського кафедрального патріаршого собору.

Наукові здобутки та громадська діяльність Д. Степовика поціновані низкою вагомих академічних, урядових, церковних відзнак. Дмитро Власович нагороджений орденами святого Володимира Великого I, II, III ступенів.

На долю Дмитра Власовича випало чимало випробувань, проте він, з притаманними йому стійкістю та оптимізмом, завжди їх долав і долає нині.

Шановний ювіляре! З глибокою повагою до Вас прийміть від колективу ІМФЕ ім. М. Т. Рильського НАН України найщиріші побажання міцного здоров'я, життєвих сил і творчої енергії, захопливих тем для дослідження. Нехай Господь благословляє Вашу благородну подвижницьку працю на многії та благії літа!

Колектив ІМФЕ ім. М. Т. Рильського

Надійшло / Received 28.09.2023

Рекомендовано до друку / Recommended for publishing 14.12.2023